

Πώς να διαφυλάξουμε την ιερότητα του ναού της ψυχής μας; (2ο Μέρος)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εκτός από το Θείο Νόμο, το νόμο του Χριστού, υπάρχουν, όπως και οι ίδιοι σας γνωρίζετε, και πολλές άλλες ανθρώπινες διδασκαλίες, που απέχουν πάρα πολύ από τη διδασκαλία του Χριστού και συχνά είναι και αντίθετες προς αυτή. Υπάρχουν και τέτοιες διδασκαλίες που εκ πρώτης όψεως φαίνονται πως μοιάζουν πολύ με την διδασκαλία του Χριστού, στην πραγματικότητα όμως απέχουν πολύ απ' αυτή. Και αν κάποιος χριστιανός θ' ανοίξει το νου και την καρδιά του δεν θα είναι πια ναός του αγίου Πνεύματος αλλά θα εξομοιωθεί με ένα ερημωμένο ναό, που μετατράπηκε σε σπήλαιο ληστών. Διότι το περιεχόμενό τους είναι ξένο προς το Χριστό και έτσι στις ψυχές αυτών που τις αποδέχονται δεν υπάρχει τόπος για να κατοικήσει το άγιο Πνεύμα. Ω, τι τρόμος και τι φόβος! Τι άλλο έγκλημα μπορεί να είναι χειρότερο απ' αυτό να διώξουμε το άγιο Πνεύμα;

Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι ο ναός του σώματος ενός χριστιανού, που δεν έχει ισχυρή πίστη στον Σωτήρα του, είναι τελείως ερημωμένος. Αν ο άνθρωπος αυτός αμαρτάνει πολύ αλλά κάνει και καλά έργα, τότε μοιάζει με τους ανθρώπους εκείνους που στις εκκλησίες συμπεριφέρονται με απρεπή και ανάρμοστο τρόπο. Γι' αυτούς τους ανθρώπους ο μέγας απόστολος Παύλος λέει το εξής:

«Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του σώματος του Χριστού; Μπορώ, λοιπόν, να πάρω κάτι που είναι μέλος του σώματος του Χριστού και να το κάνω μέλος του σώματος μιας πόρνης; Ποτέ τέτοιο πράγμα! Ή μήπως δεν ξέρετε ότι αυτός που δένεται με μια πόρνη γίνεται ένα σώμα μαζί της; Γιατί, καθώς λέει η Γραφή, οι δύο θα γίνουν ένα σώμα. Όποιος όμως συνδέεται με τον Κύριο, γίνεται ένα πνεύμα μαζί του.» (Α' Κορ. 6, 15-17).

Πρέπει όλοι εμείς οι χριστιανοί να προσέχουμε την καθαρότητα της καρδιάς μας, να φυλάμε την καθαρότητα του σώματος και του πνεύματός μας, όπως φροντίζουμε την καθαρότητα του σπιτιού μας, το οποίο σκουπίζουμε και σφουγγαρίζουμε κάθε μέρα. Κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να φροντίζουμε να μην μένει στην καρδιά μας τίποτε ακάθατο, για να είναι αυτή τόπος καθαρός και ιερός όπου μπορεί να κατοικεί το άγιο Πνεύμα.

Ας θυμηθούμε ένα καταπληκτικό και φοβερό γεγονός, το οποίο μας διηγούνται οι ευαγγελιστές, όταν ο Κύριος, αφού έκανε ένα μαστίγιο από σχοινιά, έβγαλε έξω από το ναό όλους εκείνους που πουλούσαν και αγόραζαν μέσα σ' αυτό και αναποδογύρισε τα τραπέζια των αργυραμοιβών και τους είπε αυστηρά: «Ο οίκος μου οίκος προσευχής κληθήσεται· υμείς δε αυτόν εποιήσατε σπήλαιον ληστών»

(Μτ. 21, 13). Ω, Κύριε! Δεν ισχύουν και για μας αυτά τα λόγια; Μήπως αυτά αφορούν μόνο τους ανθρώπους εκείνης της εποχής; Μα, όχι, όχι! Αυτά αφορούν και εμάς. Με την απρεπή συμπεριφορά μας, ανάρμοστη για χριστιανούς, παροργίζουμε τον Κύριο Ιησού Χριστό, όπως αυτοί που πουλούσαν και αγόραζαν στο ναό και οι αργυραμοιβοί. Και αυτό είναι φοβερό.

Η οδός που εμείς ακολουθούμε πρέπει να είναι ιερή και καθαρή, γεμάτη από εκούσια παθήματα για τον Χριστό, οδός που να οδηγεί στην Βασιλεία του Θεού. Πρέπει να ακολουθούμε την στενή και τεθλιμμένη αυτή οδό, να πορευόμαστε σταθερά, χωρίς να αποκλίνουμε δεξιά και αριστερά.

Να θυμάστε το λόγο του αποστόλου Παύλου, ότι είμαστε ναοί του αγίου Πνεύματος και να φοβάστε μήπως διώξετε το άγιο Πνεύμα από τις καρδιές σας. Να ακολουθείτε, με την βοήθεια του αγίου Πνεύματος, την δύσκολη αυτή οδό και να μην αποκλίνετε πουθενά. Πορεύεστε και η χάρη του αγίου Πνεύματος να είναι πάντα μαζί σας. Αμήν.

(Αγ. Λουκά, Αρχιεπ. Κριμαίας, «Λόγοι και ομιλίες», τ. Α΄, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σ. 180-184)